

[POŚCIENNY *ai*

o oraz e jasne.

sg f G pościenn(e)j. ◊ n N pościenné.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde także XVII w.

Przymiotnik od wyrażenia przyimkowego »po ścianach«:

a. Rozsypujący się po ścianach, zbierany z nich:

Wyrażenie: »pościenna mąka«: Ielzche ná Plarę/ weźmi Stakmalu/ to iest pościenny mąki młyńskiey/ á rozczyń ciáło wodą študzienną/ á náczyń plácałzkow SienHerb 522b (Linde).

b. Pnący się po ścianach, po murach:

Zestawienie: bot. »pościenne ziele« = *Parietaria officinalis* L.; *parietaria* lekarska; bylina z rodziny pokrzywowatych (*Urticaceae*), występująca na murach, gruzach, przydrożach, dawniej stosowana w lecznictwie: PARIETARIA, HELXINE, Herba vrcelearis, Muralium, Vitrago. Pościenné, álbo Pomurné ziele. ZIele to ták zową/ iż ná murzéch/ ná ściánach roście *UrzędowHerb* 238a (Linde).

Synonim: **b.** »pomurne ziele«.

AL